

L'entrevista a...

Ramón Rodríguez, canta per amor a l'art

En Ramón Rodríguez fa de tenor còmic a la Companyia de Sarsuela Ciutat de Mollet. Ell és el Casto José a l'obra *La corte del faraón*, que es va representar, amb gran èxit de públic, diumenge passat a Can Gomà, per segon cop a la ciutat.

–És tenor per vocació o de professió?

–(Riu). Ho sóc per casualitat, suposo. Ho faig només com una afició.

–O sigui, que no menja d'això?

–No, no. Jo treballo a Endesa. La

“La Companyia de Sarsuela fuig de tòpics i maniqueïsmes”

Companyia de Sarsuela fins i tot ens costa calers als membres. Ho fem perquè ens ho passem bé.

–I no ha pensat dedicar-s'hi professionalment?

–No, no podria. Vaja, hauria de ser un *ofertón* econòmic. A més, si m'ho hagués plantejat m'hauria tirat més la vessant teatral.

–Al Casto José el perseguixen moltes dones. Li passa això a la vida real?

–No, penso que no m'ha passat.

–El fet de tenir bona veu no l'ajuda a l'hora de seduir?

–Cap dona m'ha fet callar, però això no vol dir que vagi trencant cors.

–No li va suposar cap problema fer un paper que havia interpretat Antonio Banderas en la versió cinematogràfica?

–Això sí que era un gran *handicap!* Jo sempre dic que no s'esperin el Banderas, que trobaran una altra cosa. Però això passa sempre, perquè la Companyia munta les obres de forma diferent, fugint de tòpics i maniqueïsmes.

–Hi ha algun personatge que li agradaria interpretar?

–N'hi ha un de *La Verbena de la Paloma* que espero fer algun dia.

Aitziber Azpeitia